

«...μάλλον θόρυβος γίνεται»;

Του Νίκου Χρυσολωρά

Προτού στρώσουμε βάγια και κλαδιά για την υποδοχή του πρωθυπουργού και της συνοδείας του από το Πεκίνο και το Μπακού, επιτρέψτε μου να θέσω ορισμένα άβολα ερωτήματα, διακινδυνεύοντας να χαρακτηριστεί γκρινιάρης και εντελώς αποσυντονισμένος από το διθυραμβικό κλίμα στον διεθνή Τύπο για την Ελλάδα. Ας υπενθυμίσουμε κατ' αρχάς ότι ανάλογες πρωτοβουλίες εκδηλώθηκαν και άλλες φορές τα τελευταία τρία χρόνια, για παράδειγμα με τις συνεχείς επισκέψεις κυβερνητικών παραγόντων στο Κατάρ, αλλά και τις πολυπληθείς αποστολές Γερμανών επιχειρηματιών στην Αθήνα. Σε όλες τις περιπτώσεις, τα βαρύγδουπα λόγια γρήγορα ξεχάστηκαν...

Η κυβέρνηση διαβεβαιώνει, βεβαίως, ότι αυτή τη φορά δεν θα έχουμε τα ίδια και ότι όσα αποφασίστηκαν θα υλοποιηθούν και δεν θα μείνουν

στον αέρα. Πράγματι, λίγοι αμφιβάλλουν ότι ο κ. Σαμαράς επιδεικνύει προσώρας πολύ μεγαλύτερο ταλέντο στην παρακολούθηση και τη συνέχεια αποφασίζονται (follow up) από ό,τι ο κ. Παπανδρέου. Επιπλέον, οι απειλές της έξωσης από την Ευρωζώνη και της γενικευμένης αστάθειας, οι οποίες αποτελούσαν τροχοπέδη για την πραγματοποίηση επενδύσεων, έχουν υποχωρήσει. Η Ελλάδα αναβαθμίζεται από τους οίκους αξιολόγησης και οι δημοσιονομικοί δείκτες βελτιώνονται. Φτάνουν όμως αυτές οι προϋποθέσεις για να δραστηριοποιηθεί κάποιος σοβαρός επενδυτής στην πατρίδα μας; Φοβάμαι πως όχι.

Κάθε φορά που Έλληνας πολιτικός παρουσιάζει τη χώρα ως «ιδανική πύλη εισόδου» στην Ευρώπη και γενικώς κελούρι από τα λίγα που έχουν μείνει στον κόσμο, θυμάμαι την απελπισία του Ευρωπαίου επι-

τρόπου Γιοχάνες Χαν, σε συνέντευξη που είχε παραχωρήσει στην «Κ» τον περασμένο Νοέμβριο: «Πέρυσι το καλοκαίρι, ζήτησα από τον Γερμανό αντικαγκελάριο Ρέσλερ να προωθήσει γερμανικές επενδύσεις στη χώρα σας. Σε λίγες μόλις εβδομάδες είχε ανταποκριθεί και έστειλε αντιπροσωπεία επιχειρηματιών στην Αθήνα.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Μου απάντησαν ότι ενδιαφέρονται, αλλά υπάρχουν σημαντικά εμπόδια. Το πρώτο είναι η καθυστέρηση στην απονομή δικαιοσύνης. Όπως ξέρετε, δεν είναι απίθανο για μια εταιρεία να βρεθεί στο δικαστήριο ή να ζητήσει την παρέμβαση της Δικαιοσύνης. Όταν, επομένως, οι υποθέσεις κάνουν τόσα χρόνια να τελεσιδικήσουν, αποτελεί ισχυρό αντικίνητρο για δραστηριοποίηση στην Ελλάδα.

Το δεύτερο πρόβλημα είναι η νομοθεσία για τη φορολόγηση. Ρωτάς ένα στέλεχος της εφορίας τι ισχύει σε μια συγκεκριμένη περίπτωση και σου δίνει μια απάντηση. Λίγους μήνες μετά, ένας άλλος εφοριακός σου δίνει άλλη απάντηση. Δεν γίνεται, όμως, να κάνει κάποιος επενδύσεις χωρίς διοικητική και νομική σταθερότητα. Όπως

βλέπετε, τα εμπόδια που σας αναφέρω δεν έχουν σχέση με τα λεφτά», μου είχε πει τότε, εμφανώς προβληματισμένος, ο κ. Χαν.

Τι έχει αλλάξει από το καλοκαίρι του 2011, όταν επισκέφθηκαν τη χώρα μας Γερμανοί επιχειρηματίες; Ελάχιστα πράγματα... Σε προχθεσινό ρεπορτάζ της στην «Κ», ο συνάδελφος κυρία Μάνδρου αναφέρει ότι σε ειρηνοδικεία

της Αττικής δίνονται δικάσιμοι για το 2022, στο Εφετείο της Αθήνας τα αδίκαστα κακούργηματα ξεπερνούν τις 5.000, στα Διοικητικά Δικαστήρια εκκρεμούν 500.000 υποθέσεις και στο Συμβούλιο της Επικρατείας 36.000. Την ίδια στιγμή, η γραφειοκρατία παραμένει στο απυρόβλητο, με διαρκώς λιγότερους δημοσίους υπαλλήλους να καλούνται να φέρουν εις πέρας το ίδιο εύρος ανούσιων εργασιών. Επίσης, 60 δισεκατομμύρια καταθέσεων που έφυγαν εν μέσω κρίσης δεν έχουν επιστρέψει στο τραπεζικό σύστημα και η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών δεν έχει ολοκληρωθεί, με αποτέλεσμα τα επιτόκια χορηγήσεων στον ιδιωτικό τομέα να παραμένουν διψήφια. Και τέλος, όσοι –παρά τις επιταγές της λογικής– επενδύουν στην Ελλάδα, έρχονται αντιμέτωποι με εγκληματίες που απειλούν να κάψουν ζωντανούς τους

εργαζομένους τους, όπως στη Χαλκιδική και τον κ. Τσίπρα, ο οποίος διαμνύει ότι όταν έλθει εν τη βασιλεία του, θα επανακρατικοποιήσει τις ιδιωτικοποιημένες εταιρείες. Ποιος εκέφρων άνθρωπος θα κάνει, λοιπόν, επιχείρηση σε αυτή τη χώρα;

Ναι, η οικονομία είναι και ψυχολογία, αλλά δεν είναι μόνο ψυχολογία. Χρειάζονται και οι κατάλληλες αντικειμενικές συνθήκες για να ανθίσει, ελλείψει μάλιστα θαλασσοδανείων. Όσο οι αντικειμενικές συνθήκες δεν αλλάζουν, κυρίως στη Δικαιοσύνη και στη Δημόσια Διοίκηση, η μείωση των ελλειμμάτων θα επιτυγχάνεται μόνο μέσω της αφαίμαξης και ουχί της ανάπτυξης. Και για κάθε ταξίδι πρωθυπουργών με μεγαλεπήβολες προτάσεις θα αναγκαζόμαστε, δυστυχώς, έπειτα από λίγο να λέμε ότι «ουδέν ωφελεί, αλλά μάλλον θόρυβος γίνεται».

Ξεκάθαρα - Ξεγέλασαν το λαό και τα ρίχνουν στους πρώην

Υποσχέθηκαν και δεσμεύτηκαν έναντι του λαού πως δεν επρόκειτο να υπάρξει κούρεμα των καταθέσεων. Τις κούρεψαν ανελέητα και αντινομικά. Προεκλογικά δεσμεύτηκαν πως οι ημικρατικοί δεν επρόκειτο να ιδιωτικοποιηθούν. Εβαλαν μάλιστα ως «αξιόπιστο» εγγυητή τους τον Μάριο Καρογιάν, ο οποίος εσχάτως ποιεϊ τη νήσσαν. Τώρα τραβούν ολοταχώς να υλοποιήσουν τη συμφωνία τους με την Τρόικα και να τους ξεπουλήσουν έναντι πινακίου φακής. Να πουλήσουν την κρατική περιουσία όσα όσα για να εξυπηρετήσουν την πάγια τους πολιτική για λιγότερο κράτος και μηδενικό κοινωνικό κράτος. Προεκλογικά επιστρατεύθηκαν οι Ιωνάς Νικολάου και Ν. Τορναρίτης καθώς και άλλα συναγεμικά στελέχη πρώτης γραμμής για να καθουσχάσουν τους υπαλλήλους των ημικρατικών οργανισμών πως τα όσα λέει το ΑΚΕΛ είναι τάχατες μαύρη προπαγάνδα. Τώρα διαπιστώνουν οι πάντες ποιοι ξεγελούσαν το λαό και τον παραμύθιαζαν για να υφαρπάξουν την ψήφο

του. Για να δικαιολογήσουν τις υποχωρήσεις τους και τον εμπαιγμό τους έναντι των πολιτών που τους εμπιστεύθηκε, επιστρατεύουν την οικονομική κρίση και χρεώνουν όλες τις αποδεσμεύσεις τους και υποχωρήσεις τους στους πρώην κυβερνώντες. Ακόμα και για τα τραπεζικά εγκλήματα και ανομήματα φταίνε, μας λεν, οι πρώην κυβερνώντες ως να μπορούσε η οποιαδήποτε κυβέρνηση να βάλει χαλινό στους κερδοσκόπους τραπεζίτες που αγόραζαν τοξικά ομόλογα με τη σέσουλα και εισέπρατταν όχι μόνο μίζες από ξένες τράπεζες (στη δευτερογενή αγορά που τα ξεφορτώνονταν) αλλά πλούτιζαν με το ξένο χρήμα.

Και επειδή «ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαίρονται» είναι καλά να απαντήσουν κατά πόσο οι τραπεζίτες –κερδοσκόποι ενημέρωσαν τον οποιοδήποτε αρμόδιο για τον τρόπο που έστηναν τράπεζες στο εξωτερικό, όπως

τη Uniastrum ή την Banka Transilvania, ή με ποιους τρόπους παραπλανούσαν τους μετόχους και το κοινό, πώς έβγαζαν κέρδη ενώ μετρούσαν ζημιές. Και πώς ενώ οι ζημιές διογκώνονταν, οι υψηλόβαθμοι τραπεζίτες αφυπηρετούσαν με 2-3 εκατομμύρια ευρώ έκαστος για το θεάρεστον έργο τους. Ακόμα λίγο θα μας πουν πως φταίνε οι πρώην κυβερνώντες ή το ΑΚΕΛ επειδή οι εξ αγχιστείας και εξ αίματος συγγενείς του Προέδρου Αναστασιάδη απέσυραν καταθέσεις εκατομμυρίων και τα έστειλαν για να γλιτώσουν το κούρεμα σε εξωτερικές τράπεζες τη στιγμή που οι καταθέσεις του απλού και ανυποψίαστου πολίτη ήταν δεσμευμένες και κουρεύτηκαν ανηλεώς.

Οι πολίτες κουράστηκαν να ακούνε ατάκες ανέξοδες που δεν οδηγούν σε λύσεις οι οποίες θα τους βγάλουν από τα τραγικά αδιέξοδα. Η ανεργία καλπάζει και είναι καιρός η πολιτική του blame game να τερματιστεί και όλοι μαζί σε ένα τραπέζι να αναζητήσουν τρόπους και εναλλακτικές λύσεις.

ράδων που δεν διαφέρουν σε τίποτε από τους δικούς μας διεφθαρμένους. Ο κύριος Ντάισελμπλουμ, που εσπούδασε agricultural economics, εκόλλησε πάνω στην κόρη του παπά και κάνει τον καμπόσο ενώ δεν φαίνεται να έχει κάτι να πει ούτε κάτι να δείξει.

Οι Γερμανοί όρμησαν μες στα ριάλια των Νοτιοευρωπαίων, τα οποία κασιανίζουν με υψηλά επιτόκια και χριστιανικές παραιτήσεις. Οι παλιοί πολιτικοί, οι οποίοι κρατούσαν την Ευρώπη σε ένα επίπεδο, χάθηκαν και μαζί τους χάθηκαν όλα τα ευρωπαϊκά ιδανικά και ιδεώδη. Και έμεινε η Μέρκελ, κακοντυμένη σαν κόρη πλύστρας, κάποτε να τους χαιδέυει και κάπο-

τε να τους δέρνει και να νέμεται όλο τον πλούτο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μιας Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει εξελιχτεί σε ένα νεοναζιστικό κίνημα. Οι δικοί μας τι γίνονται; Ποιοι είναι οι δικοί μας;

Αγαπητοί μου αναγνώστες, θα σας στεναχωρήσω. Αν αφαιρέσεις μια μικρή ιντελιγκέντσια, οι δικοί μας είναι κάμποσοι πελλοχώρκατοι που ακόμα ακολουθούν την παλιά γραμμή - ό,τι φάμεν, ό,τι πιούμεν και ό,τι αρπάξει ο κώλος μας.

Ένα μεγάλο ποσοστό συνεχίζουν να είναι υποστηρικτές του ΑΚΕΛ, που δεν πήραν μυρωδιά τις κοσμοϊστορικές αλλαγές που έχουν γίνει γύρω τους

και νομίζουν ότι θα γλιτώσουν εύκολα από τα χέρια του Ντάισελμπλουμ, ο οποίος βασικά ελέγχει την κατάσταση μαζί με τους "ομόλογους" του και δεν έχει σκοπό να κάνει πίσω ρούπι. Αγαπητοί μου αναγνώστες, πέρασε στα χέρια ορισμένων ψαλιδόκωλων που ελέγχουν χωρίς να μας πιέζουν, εκμεταλλευόμενοι τη δειλία μας και την ανικανότητά μας να σκεφτούμε, μας έβαλαν τα πόδια μας σε ένα παπούτσι και κάμνουν το χάζι μας βλέποντάς μας να κουτσεύουμε. Μοναδική ελπίδα είναι να αντιδράσουμε. Αλλά δυστυχώς οι πούτ... δεν αντιδρούν αλλά υποτάσσονται στη μιζέρια τους και στην έλλειψη αγωνιστικότητας.

Η ΑΥΓΗ Ο Ζίζεκ και τα Γκούλαγκ της Δεξιάς Ανανδρανιστάκης Γ.

Γκαμπιελίσκοι ή βλάκες; Αυτό ήταν το ερώτημα που ανέβηκε αυθορμήτως στα χείλη όσων διάβασαν την ανακοίνωση της Ν.Δ. σχετικά με τον αστεισμό του Σλοβένου φιλόσοφου Σλάβοι Ζίζεκ. Είπε ο Ζίζεκ στον Τσίπρα που καθόταν δίπλα του στην εκδήλωση του Ζάγκρεμπ ότι όσους δεν ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ θα τους στείλουν στα Γκούλαγκ και ποιος είδε τον Μουρούτη και δεν τον εφοβήθηκε. «Να μας πει ο κ. Τσίπρας, γιατί αποδέχτηκε δημοσίως την αθλιότητα Ζίζεκ, γιατί το κόμμα του διένειμε δελτίο Τύπου που τον εκθειάζει και ποιους ακριβώς Έλληνες που δεν θα τον ψηφίσουν, ονειρεύεται παρέα με τους φίλους του, να στείλει σε στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας!». Και μετά ακολούθησε ενδελεχής περιγραφή των Γκούλαγκ, αντιγραμμένη από τον ιστότοπο Wikipedia. Δεν έκαναν καν τον κόπο να ανοίξουν ένα βιβλίο οι αυστραλοφιλικό της Ρηγύλλης. Γκαμπιελίσκοι, λοιπόν, ή βλάκες; Γκαμπιελίσκοι είναι σίγουρα, παραποιούν δηλώσεις, χαλκεύουν βίντεο, λένε χονδροειδή ψέματα, ε αυτό έκαναν και τώρα, πήραν το αστέιο του Ζίζεκ και το παρουσίασαν ως απειλή. Μα υπάρχουν άνθρωποι που δεν κατάλαβαν ότι πρόκειται περί αστείου, που πιστεύουν ότι ο Τσίπρας θα πάρει την εξουσία με εκλογές και μετά θα μετατρέψει την Ελλάδα σε σοβιετική δημοκρατία; Ότι θα στείλει τους αντιφρονούντες να σαπίσουν στα Γκούλαγκ; Και υπάρχουν άνθρωποι που μπορεί να πιστέψουν τα πάντα για την Αριστερά. Είναι η κρίσημ μάζα που επιδιώκει να προσεταιριστεί η ΝΔ, ώστε να κερδίσει τις επόμενες εκλογές. Αυτό το 3%-4% που πάει προς την Χρυσή Αυγή και που την τελευταία στιγμή μπορεί να πει: «Μωρέ προκειμένου να βγει ο Τσίπρας και να μας στείλει στα Γκούλαγκ, καλύτερα να βγει ο Σαμαράς και να στείλει τους Τσίπρες στα ξερονήσια». Να έχουμε το νου μας, γιατί όσοι υποτίμησαν τον γκαμπιελισμό, το πλήρωσαν πολύ ακριβά.

Είναι γκαμπιελίσκοι, αλλά και βλάκες, βλάκες με περικεφαλαία. Δεν μπορεί να χωρέσει ο νους τους ότι κάποιος μπορεί να αστειευτεί με τον εαυτό του και να το κάνει με τρόπο έμμεσο, υπαινικτικό και επεξεργασμένο. Αυτό ακριβώς έκανε ο Ζίζεκ: Δια του αστείου ξεκαθάρισε ότι τα αμαρτήματα του παρελθόντος που η αριστερά το φέρει ως βάρος στη συνείδησή της δεν πρόκειται να επαναληφθούν στο μέλλον. Το αστέιο του Ζίζεκ ως εξορκισμός του κακού και το γέλιο του Τσίπρα ως αποδοχή του εξορκισμού. Αν δεν ήταν εντελώς ντουβάρια εκεί στη ΝΔ θα ήξεραν ότι ο Ζίζεκ έχει γράψει για τα Γκούλαγκ, κατά των Γκούλαγκ φυσικά, ως Λακανικός ψυχαναλυτής. Αυτό όμως είναι το πρόβλημα του επικοινωνιακού επιτελείου της ΝΔ, ότι αποτελείται από αγράμματους Φιλισταίους. Από τύπους που ταυτίζουν το χιούμορ με την επιθετική χοντροκοπιά: «Κοίτα ρε πως είναι βαμμένη αυτή η κωλόγρια, ρε σαν λατέρνα είναι χα,χα,χα. Ρε αραπάκο, τι τρώτε ρε εκεί στην Αφρική, φίδια τρώτε ρε, χα, χα,χα. Τράβα του ρε την καρέκλα να δούμε αν θα σκάσει κάτω σαν καρπούζι, χα, χα, χα». Το χιούμορ σαν χωρατό, σαν μέσο εξευτελισμού του άλλου, εξόντωσης του άλλου.

Δεξιά Γκούλαγκ φπαγμένα από καχανπτά, με αδύναμους ανθρώπους πνιγμένους στα αφόρρα γέλια των ισχυρών.